

РЕШЕНИЕ

№ 53

гр. Елин Пелин, 09.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЕЛИН ПЕЛИН, IV СЪСТАВ НАКАЗАТЕЛНИ ДЕЛА, в публично заседание на седемнадесети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Петко Р. Георгиев

при участието на секретаря Цветанка Анг. Н.а
като разгледа докладваното от Петко Р. Георгиев Административно
наказателно дело № 20231820200092 по описа за 2023 година

Производството е по чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по жалбата на С. П. А., ЕГН *****, с адрес: гр. Ч. б., ул. „Х.Б.“ № ..., вх. А, ет. 3, ап. 11, срещу наказателно постановление № 23-0262-000001 от 09.01.2023 г. на Началника на РУ Елин Пелин, с което са наложени административни наказания: глоба в размер на 200 лева и лишаване от право да управлява МПС за 6 месеца на основание чл. 175, ал. 3, пр. 1 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) за извършено нарушение на чл. 140, ал. 1 ЗДвП, както и са отнети 10 контролни точки на основание Наредба № Из-2539 на МВР.

В жалбата се сочи незаконосъобразност и неправилност на атакуваното наказателно постановление, като се иска изцяло отмяната му. Твърди се, че жалбоподателят не е знаел за служебно прекратената регистрация. Липсата на уведомяване и наличието на поставени регистрационни табели на автомобила са попречили на нарушителя да осъзнае общественоопасния характер на извършеното от него действие по управление на автомобила и да предвиди или да допусне настъпването на тези последици. Прекратяването на регистрация на основание чл. 143 ал. 15 ЗДвП не настъпва автоматично по силата на закона с изтичане на съответния срок, а е факт след извършено от контролните органи отбелязване в автоматизираната информационна система. Липсата на субективна страна от състава на нарушението по чл. 175 ал. 3 ЗДвП прави деянието, извършено от жалбоподателя несъставомерно, тъй като той не е знаел, че регистрацията на автомобила е прекратена служебно и кога точно е станало това, поради това не е знаел, че не следва да го управлява по пътищата, отворени за обществено ползване.

В съдебното заседание жалбоподателят не се явява и не се представлява. В писмена молба се сочи незаконосъобразност и неправилност на наказателното постановление с доводи за липсата на знание за служебно прекратената регистрация у водача.

Наказващият орган Началникът на РУ Елин Пелин не изразява становище по жалбата.

РП Елин Пелин не изразява становище по жалбата.

Съдът, след като служебно провери атакуваното наказателно постановление, доводите на страните и събраните доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено следното от фактическа страна:

На 13.07.2022 г. свидетелите Д. К. Н. и С. П. Б., служителите на РУ Елин Пелин, спрели за проверка автомобил, който се управлявал от жалбоподателя. След извършена проверка се установило, че автомобилът е с прекратена регистрация от Гаранционен фонд.

Срещу жалбоподателя е бил съставен акт за установяване на административно нарушение (АУАН) GA № 559028 от 03.07.2022 г. от Д. К. Н., мл. автоконтрольор РУ Елин Пелин, за това, че на 13.07.2022 г. в 11.35 ч. в на АМ Хемус 22 км посока на движение гр. Варна управлява собствения си лек автомобил „П. 206“ с рег. № като след справка в АИС Регистрация се установило, че автомобилът е с прекратена регистрация от Гаранционен фонд на 24.05.2022 г. по чл. 143, ал. 10 ЗДвП, с което е нарушил чл. 140, ал. 1 ЗДвП. Актът е подписан от актосъставителя Д. К. Н., свидетеля при установяване на нарушението С. П. Б., както и от жалбоподателя, като последният получил препис от акта и отбелязано „имам възражения“ в акта. В срока по чл. 41, ал. 1 ЗАНН не е постъпило възражение.

С постановление за отказ за образуване на досъдебно производство от 04.01.2023 г. прокурор от РП Елин Пелин е отказал да образува досъдебно производство за извършено престъпление общ характер и е прекратил пр. преписка № 1593/2022 г. по описа на РП Елин Пелин.

Въз основа на АУАН на жалбоподателя е съставено наказателно постановление № 23-0262-000001 от 09.01.2023 г. на Началника на РУ Елин Пелин, с което са наложени административни наказания: глоба в размер на 200 лева и лишаване от право да управлява МПС за 6 месеца на основание чл. 175, ал. 3, пр. 1 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) за извършено нарушение на чл. 140, ал. 1 ЗДвП, както и са отнети 10 контролни точки на основание Наредба № Из-2539 на МВР за това, че на основание постановление № 1593/05.01.2023 г. на РП Елин Пелин за отказ да образува наказателно производство за това, че на 13.07.2022 г. в 11.35 ч. в на АМ Хемус 22 км посока на движение гр. Варна управлява собствения си лек автомобил „Пежо 206“ с рег. №, като след справка в АИС Регистрация се установило, че автомобилът е с прекратена регистрация от Гаранционен фонд на 24.05.2022 г. по чл. 143, ал. 10 ЗДвП, с което е като е извършил: 1. управлява МПС, което не е регистрирано по надлежния ред.

Представено е писмо от Гаранционен фонд във връзка изискана информация за изпратено уведомление от Гаранционния фонд до собственик на МПС, в което се сочи, че:

Гаранционният фонд не прекратява регистрацията на МПС, а тази дейност се осъществява

от структурните звена на „Пътна полиция“ при СДВР/ОДМВР в страната съгласно Наредба № 1-45/24.03.2000 г. на МВР (обн., ДВ, бр. 31 от 14.04.2000 г.). При служебно прекратяване на регистрацията на превозно средство по смисъла на чл. 18, т. 2 от Наредба № 1-45/24.03.2000 г. /в предвидените случаи по чл. 186, ал. 1, т. 1, 2, 3,4 или 8/, органът по регистрацията уведомява собственика на превозното средство посочен в регистъра, съгласно разпоредбата на чл. 186, ал. 2 от наредбата. До собственика на превозното средство са изпратени уведомление, но Гаранционният фонд няма задължение за изпращане на Уведомленията като препоръчана пощенска пратка по смисъла на чл. 34, ал. 4 ЗПУ. Процедурата за уведомяване на собствениците на незастрахованите МПС и на органите на МВР по чл. 574. ал. 11, изр. второ от КЗ, не е обвързана с получаването на уведомителното писмо.

По делото няма доказателства собственикът на превозното средство да е получил уведомителни писма от Гаранционният фонд.

Представена е заповед с рег. № 8121з-515/ 14.05.2018 г. на министъра на вътрешните работи относно компетентността на актосъставителя и административнонаказващия орган.

Фактическа обстановка съдът приема за безспорно установена от горепосочените писмени доказателства, както и от гласните доказателство, като съдът кредитира изцяло показания на свидетелите Д. К. Н. и С. П. Б., възприемайки ги като непротиворечиви и кореспондиращи с останалите доказателства по делото.

Въз основа на така възприетата фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата, съдът намира, че същата е допустима, тъй като е подадена в срока по чл. 59 и сл. от ЗАНН срещу наказателно постановление, което подлежи на обжалване. Наказателното постановление е връчено на жалбоподателя на 22.03.2023 г. и е обжалвано на 23.03.2023 г.

Според чл. 140, ал. 1 от Закона за движение по пътищата по пътищата, отворени за обществено ползване, се допускат само моторни превозни средства и ремаркета, които са регистрирани и са с табели с регистрационен номер, поставени на определените за това места. По пътищата, включени в обхвата на платената пътна мрежа, се допускат само пътни превозни средства, за които са изпълнени задълженията по установяване на размера и заплащане на пътните такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата. Цитираният текст от чл. 140, ал. 1 ЗДвП съдържа две основни хипотези, които съдържат в себе си отделни подхипотези, които административнонаказващият орган не е прецизирал, и не е посочил коя точно е приел, че е осъществена. В разпоредбата на чл. 175, ал. 3 ЗДвП е предвидил наказание за водач на МПС, което не е регистрирано по надлежния ред или е регистрирано, но е без табели с регистрационен номер. В АУАН не е посочен какъв е надлежния ред, а разпоредбата на чл. 175, ал. 3 ЗДвП е бланкетна и следва да бъде конкретизирана със съответната разпоредба на закона или подзаконовия нормативен акт. Такъв подзаконов акт е наредба № I-45 от 24.03.2000 г. за регистриране, отчет, спиране от движение и пускане в

движение, временно отнемане, прекратяване и възстановяване на регистрацията на моторните превозни средства и ремаркета, теглени от тях, и реда за предоставяне на данни за регистрираните пътни превозни средства (Загл. изм. и доп. - ДВ, бр. 105 от 2002 г., изм., бр. 67 от 2012 г., бр. 20 от 2018 г.), която определя условията и реда за регистриране, отчет, спиране от движение и пускане в движение, временно отнемане, прекратяване и възстановяване на регистрацията на моторните превозни средства и ремаркетата, теглени от тях, собственост на български физически и юридически лица, както и реда за служебно предоставяне и за предоставяне срещу заплащане на данни за регистрирани пътни превозни средства. Липсата на конкретизация отнема възможността на жалбоподателя да узнае в цялост параметрите на претендираната спрямо него отговорност и съответно го поставя в невъзможност да осъществи защитата си, с оглед разпоредбата на чл. 44, ал. 1 ЗАНН. Тъй като се касае за особено съществени нарушения, довели до нарушения на императивни разпоредби на ЗАНН и ограничили правото на защита на наказаното лице, наличието на тези нарушения обуславя отмяна на атакуваното наказателно постановление.

Според разпоредбата на чл. 143, ал. 10 ЗДвП служебно се прекратява регистрацията на пътни превозни средства, за които е получено уведомление от Гаранционния фонд по чл. 574, ал. 11 от Кодекса за застраховането, и се уведомява собственикът на пътното превозно средство. Служебно прекратена регистрация на пътното превозно средство се възстановява служебно при предоставени данни за сключена застраховка от Гаранционния фонд по реда на чл. 574, ал. 6 или по желание на собственика след представяне на валидна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите. Според разпоредбата на чл. 143, ал. 11 ЗДвП служебно прекратяване на регистрацията на регистрирано пътното превозно средство се извършва с отбелязване в автоматизираната информационна система в случаите, предвидени в глава шеста.

Според Тълкувателно постановление № 2 от 5.04.2023 г. на ОСС от НК на ВКС по тълк. д. № 3/2022 г. не се наказва с предвиденото в чл. 175, ал. 3 от Закона за движението по пътищата административно наказание водач, който управлява моторно превозно средство, чиято регистрация е служебно прекратена по реда на чл. 143, ал. 10 от Закона за движението по пътищата, без за това да е уведомен собственикът на моторното превозно средство. Уведомяването на собственика за служебно прекратената регистрация има значение както за възможността по желание да възстанови регистрацията на моторното превозно средство, така и за узнаването на служебното прекратяване на регистрацията. Уведомяването на собственика на моторно превозно средство за служебно прекратената регистрация не е елемент от фактическия състав на прекратяването на регистрацията, а е последващо, но има пряко отношение към субективния елемент на административното нарушение по чл. 175, ал. 3 от ЗДвП, защото законът е възложил на административния орган задължението да уведоми собственика за извършеното служебно прекратяване на регистрацията на моторно превозно средство. Прекратяването на регистрацията не настъпва по силата на закона при непредставяне на доказателства за сключена застраховка „Гражданска отговорност“, а се извършва след автоматизирано уведомление от Гаранционния фонд по чл. 24 от Наредба №

54 от 30.12.2016 г. за регистрите на Гаранционния фонд за обмена и защитата на информацията и за издаването и отчитането на задължителните застраховки по чл. 461, т. 1 и 2 от Кодекса за застраховането. Собственикът на моторно превозно средство обективно няма как да знае кога точно е била прекратена служебно регистрацията на моторното превозно средство. Знанието за точната дата на дерегистрацията е от значение за субективната съставомерност на деянието. Обратното би довело до отговорност въз основа на предположение за знание. Едва след момента на узнаването на факта на прекратяването на регистрацията собственикът е длъжен да съобрази поведението си с дерегистрацията на моторното превозно средство и с породените от нея правни последици. Действително собственикът на моторно превозно средство е длъжен да знае, че за моторното превозно средство няма валидна застраховка „Гражданска отговорност“, което води и до служебно прекратяване на регистрацията на моторното превозно средство, и незнанието на закона не е обстоятелство, изключващо административнонаказателната отговорност. Но в случая се касае за незнание на факт от обективната действителност - за извършеното служебно прекратяване на регистрацията на моторно превозно средство на основание чл. 143, ал. 10 от ЗДвП, тоест на фактическо обстоятелство, което принадлежи към състава на административното нарушение по чл. 175, ал. 3, предл. първо от ЗДвП. Това незнание се явява резултат от неизпълнено административно задължение по чл. 143, ал. 10 от ЗДвП за уведомяване на собственика на моторно превозно средство за служебно прекратената регистрация на автомобила, поради което липсва както умисъл, така и небрежност - незнанието на фактическото обстоятелство не се дължи на непредпазливост. Не е налице публично достъпен регистър, в който да се извърши справка за служебно прекратената регистрация. Регистърът по чл. 4, ал. 1, т. 12 и ал. 2 от Наредба № 54/2016 г., в който е отбелязано, че моторно превозно средство е със служебно прекратена регистрация поради липса на застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, е със защитена информация. Неспазването на изрично записаното в закона задължение да се уведоми собственикът на моторното превозно средство за служебното прекратяване на регистрацията има правни последици. Ако собственикът не е бил уведомен за служебното прекратяване на регистрацията, не би могъл да съобщи този факт и на всяко лице, на което е предоставил управлението на автомобила. Съгласно чл. 186, ал. 2 от Наредба № I-45 от 24.03.2000 г., при прекратяване на регистрацията по ал. 1, т. 1, 2, 3, 4 или 8, се уведомява собственикът на превозното средство. Съществува законово задължение по чл. 143, ал. 10, изр. 1 от ЗДвП за административния орган да уведоми собственика за извършената служебна дерегистрация на моторното превозно средство, но е възможно той да е уведомен за този факт при посещение на място в отдел „Пътна полиция“, при връчване на акт за установяване на административно нарушение или по друг начин. В случаите, когато няма доказателства, че прекратяването на регистрацията е било съобщено на собственика на моторно превозно средство от отдел "Пътна полиция" или не се докаже по друг начин узнаването за служебното прекратяване на регистрацията, деянието по чл. 175, ал. 3 от ЗДвП ще е несъставомерно. Под уведомяване по поставения въпрос следва да се има предвид узнаване по какъвто и да е друг начин, не само по реда на чл. 143, ал. 10 от ЗДвП. Узнаването

подлежи на доказване с всички доказателства и доказателствени средства. Необходимо е във всеки конкретен случай да бъдат изследвани и доказани всички елементи от състава на административното нарушение, включително вината, която в административнонаказателния процес не се предполага.

В случая няма данни собственикът на лекия автомобил да е надлежно уведомен за прекратяване на регистрацията. В този случай табелите с регистрационен номер и част 2 на свидетелството за регистрация на пътното превозно средство се отнемат със съставянето на акта за установяване на административното нарушение. В случая при служебното прекратяване на регистрацията няма доказателства да е изпълнено и задължението по ал. 11 да се отнемат регистрационните табели на автомобила. Наличието на поставени регистрационни табели на автомобила са попречили на жалбоподателя да осъзнае общественоопасния характер на извършеното от него действие по управление на автомобила и да предвиди или да допусне настъпването на тези последици. Липсата на субективна страна от състава на нарушението прави деянието несъставомерно по чл. 175, ал. 3 ЗДвП.

С оглед изложеното, съдът намира, че издаденото наказателното постановление е незаконосъобразно и като такова следва да бъде отменено в частта, с която на жалбоподателя са наложени глоба в размер на 200 лева и лишаване от право да управлява МПС за 6 месеца на основание чл. 175, ал. 3, пр. 1 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) за извършено нарушение на чл. 140, ал. 1 ЗДвП.

Относно отнемането на контролни точки на основание Наредба № Из-2539 на МВР:

Съдът намира жалбата за недопустима – отнемането на контролни точки не е административно наказание и не е част от производството по налагане, съответно обжалване на наложено административно наказание. По съществото си актът в частта по отнемането на контролни точки, макар да е отразен в наказателното постановление, съставлява вид регистрационен режим за контролно отчитане чрез точки на нарушенията, извършени от водачите на моторни превозни средства. По изложените съображения, съдът следва да постанови прекратяване на производството в частта му, в която се обжалва отнемането на контролни точки.

Мотивиран от изложеното съдът и на основание чл. 63, ал. 2, т. 1 ЗАНН

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 23-0262-000001 от 09.01.2023 г. на Началника на РУ Елин Пелин, в ЧАСТТА, в която на С. П. А., ЕГН *****, с адрес: гр. Ч.Б., ул. „Х. Б.“ № .., вх. .., ет. .., ап. .., са наложени административни наказания: глоба в размер на 200 лева и лишаване от право да управлява МПС за 6 месеца на основание чл. 175, ал. 3, пр. 1 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) за извършено нарушение на чл. 140, ал. 1 ЗДвП
ПРЕКРАТЯВА производството по делото в частта по отнемането на контролни точки на

основание Наредба Из-2539 от 17.12.2012 г. на министъра на вътрешните работи.

Решението може да бъде обжалвано в четиринадесетдневен срок от съобщението за изготвянето му пред Административен съд - София област по реда на глава XII-та на АПК.

Съдия при Районен съд – Елин Пелин: _____